RP 122/2016 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av säkerhetsutredningslagen och av 20 a § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att säkerhetsutredningslagen ändras så att skyddspolisen blir den enda myndigheten inom inrikesministeriets förvaltningsområde som är behörig att göra säkerhetsutredningar. Dessutom föreslås det att lagen ändras så att undantaget från avgift för säkerhetsutredning inte längre omfattar ansökningar som har lämnats in av myndigheter eller läroanstalter inom inrikesministeriets förvaltningsområde. Det föreslås också vissa ändringar av teknisk natur i lagen. Även i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreslås det en ändring av teknisk natur som gäller ändringssökande.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2017.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL 1
INNEHÅLL 2
ALLMÄN MOTIVERING 3
1 NULÄGE OCH FÖRESLAGNA ÄNDRINGAR 3
1.1 Koncentrering av säkerhetsutredningar till skyddspolisen 3
1.2 Ändringar i undantag från betalningsskyldighet 4
1.3 Övriga ändringar 6
2 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER 6
2.1 Ekonomiska konsekvenser 6
2.2 Konsekvenser för myndigheterna 7
2.3 Konsekvenser för personalen 7
3 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN 8
3.1 Om koncentreringen av säkerhetsutredningar till skyddspolisen 8
3.2 Ändringar i undantag från betalningsskyldighet 9
3.3 Utlämnande av uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar 10
DETALJMOTIVERING 11
1 LAGFÖRSLAG 11
1.1 Lag om ändring av säkerhetsutredningslagen 11
1.2 Lag om ändring av 20 a § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet 12
2 IKRAFTTRÄDANDE 12
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING 13
LAGFÖRSLAG 14
1. Lag om ändring av säkerhetsutredningslagen 14
2. Lag om ändring av 20 a § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet 16
BILAGA 17
PARALLELLTEXT 17
1. Lag om ändring av säkerhetsutredningslagen 17
2. Lag om ändring av 20 a § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet 21

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge och föreslagna ändringar

1.1 Koncentrering av säkerhetsutredningar till skyddspolisen

Syftet med säkerhetsutredningsförfarandet är att skydda centrala samhällsintressen genom att personalens tillförlitlighet säkerställs genom kontroll av uppgifterna om tjänstemännens, arbetstagarnas och arbetssökandenas bakgrund. Inhämtande av säkerhetsutredningar är således en viktig metod för att trygga personalsäkerheten som ett led i myndigheternas och organisationernas arbete för informationssäkerhet och också som ett led i övrig verksamhet för att trygga säkerheten.

I säkerhetsutredningslagen (726/2014) föreskrivs om förutsättningarna för säkerhetsutredningar och om förfarandet vid genomförande av sådana, vilka uppgifter som ska användas för en säkerhetsutredning, samtycke av och rätt till information för den som utredningen gäller, uppgiftsskyldigheten för den som ansöker om säkerhetsutredning och den som utredningen gäller, giltigheten av säkerhetsutredningar och intyg över säkerhetsutredningar samt om återkallelse av intyg samt samkörning av personregister för att kontrollera att den som utredningen gäller är oförvitlig och tillförlitlig och om de åtgärder som ska genomföras med anledning av samkörningen.

I säkerhetsutredningslagen ingår bestämmelser om de behöriga myndigheter som kan fatta beslut om huruvida en säkerhetsutredning ska göras. Skyddspolisen fattar i regel beslut om huruvida en normal säkerhetsutredning av person eller en säkerhetsutredning av företag ska göras. Dessutom gör skyddspolisen en begränsad säkerhetsutredning av person, om en sådan behövs för att uppfylla en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet. En av Polisstyrelsen utsedd enhet inom polisförvaltningen fattar beslut om huruvida en begränsad säkerhetsutredning av person ska göras, om inte ärendet hör till skyddspolisen eller huvudstaben. Huvudstaben fattar beslut om huruvida en säkerhetsutredning av person eller en säkerhetsutredning av företag ska göras. En förutsättning är att den som säkerhetsutredning av person gäller arbetar eller kommer att arbeta inom försvarsmakten eller sköter ett uppdrag på förordnande av försvarsmakten eller säkerhetsutredningen hänför sig till verksamhet eller upphandling inom försvarsmakten. På motsvarande sätt fattar huvudstaben beslut om huruvida en säkerhetsutredning av företag ska göras om det är fråga om ett företag som sköter eller kommer att sköta ett uppdrag på förordnande av försvarsmakten eller av ett företag som hänför sig till upphandling inom försvarsmakten.

Syftet med säkerhetsutredningslagen som trädde i kraft vid ingången av 2015 var att koncentrera handläggningen av begränsade säkerhetsutredningar till en av Polisstyrelsen utsedd enhet inom polisförvaltningen. Vid sidan av enheter inom polisförvaltningen gör även skyddspolisen och huvudstaben begränsade säkerhetsutredningar i enlighet med vad som föreskrivs i 9 § i säkerhetsutredningslagen. Trots lagändringen gjordes det under 2015 fortfarande begränsade säkerhetsutredningar vid alla 11 polisinrättningar, eftersom arbetet med att utveckla ett i 7 kap. i säkerhetsutredningslagen avsett riksomfattande informationssystem, inklusive elektroniska tjänster, för förvaltning av säkerhetsutredningar ännu inte har slutförts. Enligt Polisstyrelsens uppfattning har det inte av ekonomiska och operativa orsaker och av orsaker som hänför sig till kundbetjäningens smidighet varit ändamålsenligt att koncentrera utredningarna.

Antalet säkerhetsutredningar har varit relativt oföränderligt mellan skyddspolisen och de andra enheterna inom polisförvaltningen. På årsnivå har skyddspolisen gjort cirka 18 000 normala säkerhetsutredningar, varav cirka 5 500 har varit avgiftsfria, och cirka 200 omfattande säkerhetsutredningar. Skyddspolisens intäkter från tillstånden i fråga om normala säkerhetsutred-

ningar har varit cirka 1 200 000 euro per år under de senaste tre åren. I enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) har intäkterna från de avgiftsbelagda utredningarna och därmed också verksamhetsområdet motsvarat kostnaderna. Kostnaderna enligt lagen om grunderna för avgifter till staten för avgiftsfria normala säkerhetsutredningar uppskattas vara cirka 561 000 euro på årsnivå. År 2016 är prestationsavgiften 102 euro enligt inrikesministeriets förordning om polisens avgiftsbelagda prestationer 2016 (1484/2015).

Enligt den lokala polisens arbetstidsbokföring används det årligen cirka 8,6 årsverken till att göra begränsade säkerhetsutredningar vid den lokala polisen. Personresursen enligt arbetstidsbokföringen innefattar inte resurser som är indirekt bundna till verksamheten exempelvis i ledningsuppgifter vid ämbetsverket, ämbetsverkets ekonomi-, dokument- och personalförvaltning eller dess allmänna rådgivning. Enligt en utredning som gjordes i samband med beredningen medverkar närmare hundra tjänstemän vid den lokala polisen i att göra begränsade säkerhetsutredningar. Största delen av dem använder bara en liten del av sin arbetstid till dessa uppgifter. Sju personer utför uppgiften på heltid, det vill säga för över femtio procent av sin arbetstid, och endast en person utför uppgiften för hundra procent av sin arbetstid.

Enligt Polisstyrelsens uppgifter har polisinrättningarna på årsnivå gjort cirka 30 000 avgiftsbelagda begränsade säkerhetsutredningar och dessutom cirka 6 800 avgiftsfria begränsade säkerhetsutredningar (år 2015). När avgiftsfria begränsade säkerhetsutredningar räknas som intäkter från tillstånd, utgör de en andel på cirka 300 000 euro per år (prestationsavgiften 44 euro år 2015).

Skyddspolisens organisatoriska ställning ändrades från ingången av 2016 så att den i fortsättningen är en polisenhet vid inrikesministeriet, när den tidigare lydde under Polisstyrelsen. I enlighet med den tidigare organisationsstrukturen har Polisstyrelsen ålagt skyddspolisen att sköta uppgifter i anknytning till begränsade säkerhetsutredningar från ingången av 2016. I samband med detta förflyttades till skyddspolisen med stöd av 5 § i statstjänstemannalagen (750/1994) åtta tjänstemän som arbetat med begränsade säkerhetsutredningar vid polisinrättningar. På grund av ändringen i skyddspolisens administrativa ställning är det för tydlighetens skull skäl att föreskriva om saken med en särskild bestämmelse i lagen. Det är ändamålsenligt att alla säkerhetsutredningar som har handlagts av inrikesförvaltningen överförs till skyddspolisen genom en ändring av säkerhetsutredningslagen, för att säkerställa kontinuitet och enhetlig handläggning av utredningarna.

Syftet med denna proposition är att överföra alla säkerhetsutredningar som har gjorts av inrikesministeriets förvaltningsområde till skyddspolisen. Detta främjar det mål, som tas upp redan i förarbetena till lagen, om att koncentrering förbättrar säkerhetsutredningarnas kvalitet, förenhetligar förfarandena och praxis för tillämpningen och utvecklar kompetensen. Koncentreringen till en organisation underlättar vägledningen och utbildningen och därmed förenhetligandet av förfarandena. Likformiga och konsekventa tillvägagångssätt effektiviserar verksamheten och säkerställer att inte bara företagen utan också de som är föremål för utredningarna behandlas jämlikt.

Propositionen har också konsekvenser för projektet med att upprätta ett register över säkerhetsutredningar enligt 48 § i säkerhetsutredningslagen. Också i fråga om registerprojektet har ansvaret överförts till skyddspolisen från ingången av 2016.

1.2 Ändringar i undantag från betalningsskyldighet

För säkerhetsutredningar som görs med stöd av säkerhetsutredningslagen tas det i enlighet med 60 § i lagen ut en avgift med iakttagande av lagen om grunderna för avgifter till staten. Avgift tas dock inte ut för genomförande av en sådan säkerhetsutredning av person som den

behöriga myndigheten gör på ansökan av en annan myndighet inom samma förvaltningsområde eller på ansökan av en läroanstalt.

Under de senaste åren har det inom inrikesministeriets förvaltningsområde årligen lämnats cirka 12 500 ansökningar om avgiftsfria säkerhetsutredningar. Dessa ansökningar fördelas enligt följande:

	Skyddspolisen (normala)		**Den lokala polisen (begränsade)**
Sökande	**2014**	**2015**	**2015**
Polisorganisation	2 698	2 742	4 063
Gränsbevakningsväsendet	335	242	1 334
Migrationsverket	210	522	40
Inrikesministeriet	969	1 095	436
Nödcentralsverket	200	116	169
Räddningsverk	2	2	569
Förläggningar	25	5	
Polisyrkeshögskolan	632	622	123
Räddningsinstitutet	186	62	100
Gräns- och sjöbevakningsskolan	81	57	
SAMMANLAGT	5 338	5 465	6 834

Den kalkylerade förlusten av intäkterna från tillstånden när det gäller dessa utredningar är 850 000 euro per år beräknat enligt prestationsprincipen. I uppskattningen ingår också de kommunala räddningsverken, som trots att de enligt säkerhetsutredningslagen har varit skyldiga att betala för säkerhetsutredningar har fått avgiftsfria säkerhetsutredningar.

Enligt 60 § i säkerhetsutredningslagen tas det inte ut en avgift för genomförande av en sådan säkerhetsutredning av person som den behöriga myndigheten gör på ansökan av en annan myndighet inom samma förvaltningsområde eller på ansökan av en läroanstalt. Enligt inrikesministeriets anvisning (SMDno 2010/1275) avses med detta säkerhetsutredningar som görs på ansökan av inrikesministeriet, dess avdelningar eller de myndigheter och läroanstalter som lyder under dessa eller av Förvaltningens IT-central eller Krishanteringscentret (CMC Finland). Enligt statistiken har polisinrättningarna dessutom gjort cirka 600 stycken avgiftsfria begränsade säkerhetsutredningar och skyddspolisen två normala säkerhetsutredningar 2015.

Det föreslås att undantaget från betalningsskyldighet inom inrikesministeriets förvaltningsområde slopas, eftersom grundregeln enligt 4 § i lagen om grunderna för avgifter till staten är att prestationer ska vara avgiftsbelagda. Prestationerna prissätts i regel enligt självkostnadsvärdet. I 6 § i lagen om grunderna för avgifter till staten finns det bland annat bestämmelser om när det är möjligt att avvika från prestationens självkostnadsvärde eller eventuellt inte alls uppbära en avgift. Huvudregeln enligt 4 mom. i paragrafen är att när det bestäms att en avgift ska tas ut för en prestation, tas avgiften också ut hos statliga myndigheter. Det får bara av särskilda skäl bestämmas att ingen avgift tas ut. Enligt förarbetet till lagen om grunderna för avgifter till staten (RP 176/1991 rd) ska statliga myndigheter i regel ta ut avgifter hos andra statliga myndigheter. Avgifterna främjar också effektiviteten i myndigheternas inbördes verksamhet. På detta

sätt påförs kostnaderna den myndighet som i sista hand orsakar dem. Enligt 3 mom. i paragrafen får det bestämmas att en avgift inte alls ska tas ut bland annat av orsaker som hänför sig till rättsvård. Av särskilda skäl får det bestämmas att en avgift inte alls ska tas ut hos en viss grupp. En sådan orsak som hänför sig till rättsvård och som leder till att en avgift inte tas ut av en viss grupp kan exempelvis vara behovet att säkerställa att personalen i inrikesförvaltningen är tillförlitlig, eftersom personalen ofta har tillgång till känsliga uppgifter om enskilda personer och uppgifter som är känsliga med tanke på allmän ordning och säkerhet och eftersom personalen sköter uppgifter som kräver särskild tillförlitlighet med tanke på statens inre säkerhet. Därtill kan ett sådant särskilt skäl enligt 4 mom. till att inte ta ut avgift av en annan statlig myndighet exempelvis vara de kostnader som orsakas av intern fakturering inom samma förvaltningsområde.

Enligt 8 § i lagen om grunderna för avgifter till staten beslutar varje ministerium om vilka prestationer inom dess förvaltningsområde är avgiftsbelagda enligt självkostnadsvärdet, och för vilka prestationer och på vilka grunder en avgift uppbärs med avvikelse från självkostnadsvärdet. I praktiken fattar ett ministerium dessa beslut genom att utfärda avgiftsförordningar som gäller förvaltningsmyndigheter. Ändringen innebär att prissättningen av säkerhetsutredningar omfattas av bestämmelserna i lagen om grunderna för avgifter till staten, vilket förtydligar prissättningen av polisens prestationer. Därtill innebär ändringen att det blir enklare att ordna resurser när den enhetliga verksamheten i fortsättningen baserar sig på en enda finansieringskälla.

1.3 Övriga ändringar

I samband med dessa ändringar görs också de behövliga tekniska ändringar som lagändringen och andra skäl föranleder. Dessutom görs i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004) en ändring av teknisk natur i 20 a § som gäller ändringssökande.

2 Propositionens konsekvenser

2.1 Ekonomiska konsekvenser

Enligt de föreslagna bestämmelserna är i fortsättningen även myndigheter inom inrikesministeriets förvaltningsområde och läroanstalter i regel skyldiga att betala för säkerhetsutredningar på det sätt som föreskrivs i säkerhetsutredningslagen. Ändringen gäller inte säkerhetsutredningar som görs av huvudstaben.

Med betalningsskyldigheten täcks de kostnader som orsakas av att göra säkerhetsutredningar. De kostnader som betalningsskyldigheten medför täcks ur varje myndighets och läroanstalts omkostnader. Hittills har polisen i flera års tid på egen bekostnad utan kompensation av inrikesministeriets ämbetsverk och läroanstalter skött säkerhetsutredningarna inom hela förvaltningsområdet. Avsikten är nu att avstå från detta förfarande i samband med att säkerhetsutredningarna koncentreras till skyddspolisen. På detta sätt är verksamheten förenlig med lagen om grunderna för avgifter till staten och täcker de kostnader som skyddspolisen orsakas av att göra säkerhetsutredningar. Senare kan man bedöma om en del av säkerhetsutredningarna ska lämnas in avgiftsfritt i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten, men heller detta medför inget behov av anslagsöverföring inom inrikesministeriets förvaltningsområde. Frågan behandlas i samband med den årliga beredningen av inrikesministeriets förordning om polisens avgiftsbelagda prestationer. Varje ämbetsverk och läroanstalt beslutar om att ansöka om säkerhetsutredningar och svarar för de kostnader som medförs därav. De årliga kostnaderna som orsakats de olika ämbetsverken kan uppskattas på basis av de säkerhetsutredningar som gjordes 2015 enligt följande: polisorganisation 458 000 euro, gränsbevakningsväsendet

83 000 euro, nödcentralsverket 19 000 euro, räddningsverk 25 000 euro, Polisyrkeshögskolan 69 000 euro, Räddningsinstitutet 11 000 euro och Gräns- och sjöbevakningsskolan 6 000 euro.

För ett enskilt ämbetsverk handlar det inte om en stor kostnadspost, och kostnaderna beror helt på hur många ansökningar om säkerhetsutredning det görs. I fråga om betalning av säkerhetsutredningarna finns det ingen grund för anslagsöverföringar från polisens anslag till ämbetsverk inom inrikesministeriets förvaltningsområde. Polisen kan inte kompensera utgifter som är en del av den normala verksamheten inom andra verksamhetsområden. Skyddspolisen är den myndighet som beviljar säkerhetsutredningar, och säkerhetsutredningarna medför kostnader bland annat i form av personalkostnader. Dessa utgifter ska täckas med de avgifter som tas ut för säkerhetsutredningar enligt principerna för normal avgiftsbelagd verksamhet.

Det är inte fråga om en proposition med förslag till budgetlag, och propositionen förutsätter inga anslagsöverföringar. Propositionen föranleder heller inget behov av tilläggsanslag i budgeten för inrikesministeriets förvaltningsområde eller i kommunernas budget. Begränsade säkerhetsutredningar har koncentrerats till skyddspolisen från och med den 1 januari 2016 med stöd av en föreskrift som Polisstyrelsen utfärdat 2015. Till följd av detta förflyttades åtta personer till skyddspolisen för att sköta uppgiften. Deras löneutgifter täcks med intäkterna från säkerhetsutredningarna, så till den del har det inte uppstått ett behov av anslagsöverföring.

När registret över säkerhetsutredningar tas i bruk i enlighet med säkerhetsutredningslagen, får de centrala myndigheterna som behöver säkerhetsutredningar användarbehörighet till registret för att kontrollera om det har gjorts en säkerhetsutredning om personen tidigare. Detta minskar såväl skyddspolisens arbetsmängd som myndigheternas kostnader när antalet upprepade säkerhetsutredningar om en och samma person minskar. Också intyg över säkerhetsutredningar minskar antalet upprepade säkerhetsutredningar. Ansvaret i arbetet med att utveckla registret över säkerhetsutredningar överfördes till skyddspolisen från och med ingången av 2016 varvid behövliga anslag överfördes under polisens moment till skyddspolisen.

I 50 § har användarbehörigheten till registret över säkerhetsutredningar begränsats till tjänstemän vid riksdagens kansli, ministerier och försvarsmaktens enheter. Det är ändamålsenligt att användarbehörigheten till registret över säkerhetsutredningar utvidgas till tjänstemän utsedda av republikens presidents kansli och ämbetsverk inom inrikesministeriets förvaltningsområde, så att det är möjligt att kontrollera giltiga säkerhetsutredningar och undgå onödiga ansökningar.

2.2 Konsekvenser för myndigheterna

I propositionen föreslås det att handläggningen av begränsade säkerhetsutredningar koncentreras till skyddspolisen. Ändringen gäller inte säkerhetsutredningar som görs av huvudstaben.

Polisinrättningarna har gjort cirka 4 000 begränsade säkerhetsutredningar per år för sina egna behov. Polisinrättningarnas behov har samband med fastighetsskötsel av polishusen och sedvanliga rekryteringar. Behoven varierar till exempel på basis av pågående byggprojekt. I samband med ändringen av behörigheten överförs på skyddspolisens ansvar också de utredningar som polisinrättningarna tidigare har gjort för sina egna behov. Ändringen kan fördröja rekryteringsprocesserna och reagerandet på brådskande fall, till exempel om det uppstår fel i anläggningarna på fastigheten.

2.3 Konsekvenser för personalen

Polisstyrelsen har ålagt skyddspolisen att från och med ingången av 2016 sköta uppgifter i anknytning till begränsade säkerhetsutredningar. I samband med detta överfördes från den lokala polisen till skyddspolisen åtta tjänster och tjänsteinnehavare med stöd av 5 § i statstjänstemannalagen och med tjänsteinnehavarnas samtycke för att sköta uppgifter i anknytning till säkerhetsutredningar. Därför har denna ändring i säkerhetsutredningslagen inga ytterligare konsekvenser för personalen.

Skyddspolisen ska ha tillräckliga personalresurser för dem som svarar för att bereda, presentera och avgöra utlåtanden och för uppgifter med anknytning till stödfunktioner. Också behovet av personalresurser inom dokumentförvaltningen ska beaktas. För jämförelsens skull kan det nämnas att närmare hundra tjänstemän medverkade i arbetet med säkerhetsutredningar när utredningarna ännu gjordes vid den lokala polisen. Största delen av dem använde bara en liten del av sin arbetstid till detta. Eftersom det handlar om en offentligrättslig avgiftsbelagd uppgift som motsvarar kostnaderna i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten, blir kostnaderna för verksamheten täckta helt och hållet med prestationsavgifter också när det gäller stöduppgifter och andra allmänna kostnader.

3 Beredningen av propositionen

För att bereda denna proposition har inrikesministeriet inlett ett projekt den 13 november 2015. Föredragningstillstånd har begärts av utrikesministeriet och justitieministeriet för överlämnande av denna proposition.

Remissyttranden om utkastet till proposition begärdes av justitieministeriet, utrikesministeriet, finansministeriet, försvarsministeriet samt inrikesministeriets migrationsavdelning, räddningsavdelning och gränsbevakningsavdelning. Yttranden begärdes också av Polisstyrelsen och skyddspolisen. Alla gav sina yttranden i ärendet. Yttranden gavs också av Räddningsverkens partnerskapsnätverk och Kommunförbundet.

3.1 Om koncentreringen av säkerhetsutredningar till skyddspolisen

Remissinstanserna understödde förslaget att koncentrera säkerhetsutredningar till skyddspolisen. I yttrandena fördes det bland annat fram att detta bidrar till enhetlig handläddning av säkerhetsutredningar och till bättre kvalitet på utredningarna. Polis-styrelsen anser att de nyttor med koncentreringen som presenteras i propositionen re-dan för närvarande har blivit verkställda delvis, och att de i framtiden högst sannolikt kommer att verkställas i bredare omfattning. Separat konstateras det att koncentreringen säkerställer på bästa sätt kvaliteten på och utvecklingen av säkerhetsutredningar i fråga om såväl förfaranden som praxis för tillämpning. Koncentreringen underlättar också vägledning och utbildning. Också med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna är det uppenbart att systematiska förfaranden säkerställer och effektiviserar att de fysiska personer och företag som utredningen gäller behandlas på ett jämlikt och jämförbart sätt.

Polisstyrelsen anser dessutom att det är viktigt att bevara de resurser som uttryckligen riktas till skyddspolisens verksamhet med säkerhetsutredningar. Enligt Polisstyrelsen är det också viktigt att även i fortsättningen säkerställa att Polisstyrelsens och dess underlydande polisenheters tillgång till säkerhetsutredningar är effektivt garanterad som en riskhanteringsmekanism för deras verksamhet. Eftersom polisen är den ledande myndigheten med ansvar för den inre säkerheten, är det viktigt att dess riskhanteringsmetoder inte försvåras och att det inte bildas strukturer som antingen direkt eller indirekt kan påverka polisens säkerhetssituation, hindra eller försvåra polisenheternas verksamhet och därmed ens delvis äventyra totalsäkerheten i samhället.

3.2 Ändringar i undantag från betalningsskyldighet

Finansministeriet konstaterar att man genom avgiftsbelagda säkerhetsutredningar kan påverka efterfrågan så att inhämtandet av utredningar bedöms allt grundligare. Finansministeriet anser att inrikesministeriet i samband med lagstiftningsprojektet och beredningen av sin budgetproposition ska bedöma hur mycket anslag som ska överföras främst från skyddspolisen till myndigheter och läroanstalter i och med att de i fortsättningen måste betala för tjänsten (utredningarna) som hittills har varit avgiftsfri. Finansministeriet konstaterar också att förordningen om polisens avgiftsbelagda prestationer ska ses över i samband med lagändringens ikraftträdande.

I utlåtanden av inrikesministeriets förvaltningsområde tas det upp vilka ekonomiska konsekvenser det medför att säkerhetsutredningarna blir avgiftsbelagda och uppskattas hur stora kostnader de olika ämbetsverken orsakas av detta. Uppskattningen motsvarar i huvudsak de uppskattningar som presenterades i kapitlet om ekonomiska konsekvenser. I dessa uppskattningar ingår inte administrativa kostnader som orsakas den som ansöker om säkerhetsutredning, såsom avgifter för behandling av fakturor och de serviceavgifter som Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning (Palkeet) tar ut. Remissinstanserna anser det inte vara ändamålsenligt att kostnaderna överförs från ett ämbetsverk till ett annat. Om säkerhetsutredningarna i enlighet med förslaget blir avgiftsbelagda, anser remissinstanserna att kostnaderna ska beaktas som ett tillägg i varje ämbetsverks anslagsram. Polisstyrelsen lyfter också fram att polisen sedan 2014 har avstått från intern fakturering mellan de olika polisenheterna.

I sitt yttrande konstaterar Polisstyrelsen också att utvidgningen av betalningsskyldigheten till inrikesministeriets förvaltningsområde kan medföra en risk att myndigheterna på grund av besparingar främst ansöker om begränsade säkerhetsutredningar. Sådana försök att undvika kostnader medför en ökad säkerhetsrisk för polisen.

I sitt yttrande fäster Polisstyrelsen också avseende vid att det under 2016 förflyttades från polisinrättningar till skyddspolisen åtta tjänstemän som gör begränsade säkerhetsutredningar. Dessa förflyttningar har dragits av i polisinrättningarnas ramar för årsverken. Polisen har alltså redan en gång gjort en betydande satsning för att möjliggöra bättre omständigheter för säkerhetsutredningar. Detta bör beaktas som en grund för kostnadseffekterna.

Enligt Polisstyrelsen torde de nämnda konsekvenserna tillsammans utgöra ett sådant i 6 § 4 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten avsett särskilt skäl på basis av vilket det åtminstone inom polisens verksamhetsområde är motiverat att inte göra ändringar i betalningsskyldigheten.

Räddningsavdelningen, Räddningsverkens partnerskapsnätverk och Kommunförbundet konstaterar i sina yttranden att också räddningsverken i praktiken har varit befriade från betalningsskyldigheten. Förslaget ökar därmed också kommunernas kostnader, vilket strider mot den allmänna riktlinjen i regeringsprogrammet. De tre remissinstanserna anser att denna ändring som ökar de kommunala räddningsverkens betalningsandel inte ska genomföras inom ramen för det nuvarande kommunala räddningsväsendet. Däremot anser de att det är motiverat att den eventuella ändringen görs som en del av projektet för en reform av räddningsväsendet från och med 2019, och att kostnadseffekterna ska bedömas som en helhet.

Utrikesministeriet och försvarsministeriet fäste uppmärksamhet vid det framtida behovet av att se över avgiftsbelagda säkerhetsutredningar av företag, i synnerhet med tanke på finländska företags internationella konkurrenskraft och deras likvärdiga möjligheter att delta i anbudsförfaranden. Informationssäkerhetsarrangemangen utgör i allt bredare omfattning en faktor som påverkar företagens konkurrenskraft, och inom EU erbjuder andra stater avgiftsfritt motsva-

rande tjänster för att verifiera informationssäkerhetsnivån. Avgifterna för säkerhetsutredningar av företag kan försätta finländska företag i ofördelaktigare ställning när de deltar i internationella anbudsförfaranden.

3.3 Utlämnande av uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar

I yttrandena konstateras det att det är viktigt att snabbt inrätta ett register över säkerhetsutredningar med stöd av lagen som trädde i kraft vid ingången av 2016 och att utvidga detta registers användarbehörigheter. Denna utvidgning av användarbehörigheter torde begränsa onödiga ansökningar om säkerhetsutredningar och minska de kostnader som orsakas därav. Utrikesministeriet och försvarsministeriet anser att det vore bra att samtidigt se över om också republikens presidents kansli ska ha möjlighet att få uppgifter från registret över säkerhetsutredningar. I yttranden av representater för räddningsväsendet konstateras det att räddningsverk ska ordnas möjlighet att själv kontrollera uppgifterna i det register över säkerhetsutredningar som tas i bruk i enlighet med säkerhetsutredningslagen. Försvarsministeriet påpekade dock också att antalet personer som ges användarbehörighet till registret ska vara begränsat.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lag om ändring av säkerhetsutredningslagen

9 §. *Behöriga myndigheter.* I paragrafens 1 mom. föreslås det ändringar av teknisk natur. Dessa beror på att skyddspolisen i fortsättningen är den enda behöriga myndigheten som gör säkerhetsutredningar inom inrikesministeriets förvaltningsområde.

Det föreslås att 2 mom. upphävs, eftersom beslut om huruvida en begränsad säkerhetsutredning ska göras koncentreras till skyddspolisen. Polisstyrelsen kan inte längre ålägga en enhet inom polisförvaltningen att göra begränsade säkerhetsutredningar.

22 §. *Godkännande av att förfarandet med säkerhetsutredning tillämpas i fråga om vissa arbetsuppgifter.* Det föreslås att 4 mom. upphävs. Skyddspolisen är inte längre skyldig att informera en enhet inom polisförvaltningen om sitt beslut om att godkänna vissa arbetsuppgifter för förfarandet med begränsad säkerhetsutredning, eftersom enheter som lyder under Polisstyrelsen inte längre i fortsättningen är behöriga att göra säkerhetsutredningar.

24 §. *Rätt för skyddspolisen att fatta beslut om nivån på en säkerhetsutredning av person.* Det föreslås en ändring i rubriken så att den beskriver innehållet i bestämmelsen.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att skyddspolisen i fortsättningen kan handlägga en ansökan om begränsad säkerhetsutredning som en normal säkerhetsutredning, om det behövs för att trygga statens säkerhet eller den allmänna säkerheten. För närvarande kan skyddspolisen handlägga en ansökan om begränsad säkerhetsutredning som har handlagts av en annan enhet inom polisförvaltningen, om det behövs för att trygga statens säkerhet eller den allmänna säkerheten. Skyddspolisen har förutom i denna utredning också i en vanlig begränsad säkerhetsutredning kunnat samköra identifieringsuppgifterna om den som utredningen gäller i det i 48 § avsedda registret över säkerhetsutredningar med skyddspolisens funktionella informationssystem. Syftet med den föreslagna ändringen är att förtydliga lagstiftningen och att beakta att säkerhetsutredningarna koncentreras till skyddspolisen.

I det gällande 2 mom. föreskrivs om en ändamålsenlig arbetsfördelning mellan skyddspolisen och enheter inom polisförvaltningen. Denna bestämmelse föreslås bli ändrad så att skyddspolisen behåller sin rätt att handlägga ansökningar om säkerhetsutredning på en nivå som den anser vara ändamålsenlig. Skyddspolisen kan handlägga en ansökan om normal säkerhetsutredning av person som begränsad säkerhetsutredning av person, om det är ändamålsenligt och en normal säkerhetsutredning inte behöver göras med hänsyn till statens säkerhet eller den allmänna säkerheten.

25 §. *Informationskällor vid normal säkerhetsutredning av person.* Enligt förslaget ska 1 mom. 6 punkten ses över så att namnet på gränsbevakningsväsendets register motsvarar ändringarna i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet (579/2005).

36 §. *Förutsättningar för säkerhetsutredning av företag.* Det föreslås en ändring i 1 mom. 3 punkten så att den hänvisar till 21 § 5 och 6 punkten i stället för till 21 § 3 och 4 punkten. Det är fråga om en teknisk korrigering. Enligt förarbetet till lagen var avsikten att hänvisa till 21 § 5 och 6 punkten så att den myndighet som övervakar verksamheten ska få begära en säkerhetsutredning av ett företag som bedriver sådan verksamhet som avses i nämnda punkter. Ursprungligen har avsikten varit att hänvisa till företag som arbetar vid kärnkraftverk eller med sprängämnen och till utredningar som görs om sådana företag. I 21 § 3 och 4 punkten är det

fråga om enskilda begränsade säkerhetsutredningar som enligt 3 punkten kan göras exempelvis på grund av tillträde till inrikesministeriets lokaler eller enligt 4 punkten på grund av tillträde till flygplatser.

50 §. *Utlämnande av uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar.* På grund av ändringarna som gäller behöriga myndigheter föreslås det att omnämnandet av utlämnande av uppgifter till en enhet som Polisstyrelsen har utsett stryks i 1 mom.

Med stöd av 2 mom. får skyddspolisen trots sekretessbestämmelserna på ett sätt som den godkänner med hjälp av teknisk anslutning lämna uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar till en av riksdagens kansli eller av ett ministerium utsedd tjänsteman för att behovet att skaffa en säkerhetsutredning ska kunna bedömas. Dessa uppgifter anges i 2 mom. Det föreslås att möjligheten till teknisk anslutning utvidgas till att också omfatta tjänstemän utsedda av republikens presidents kansli. Enligt förslaget är också myndigheter inom inrikesministeriets förvaltningsområde i fortsättningen skyldiga att betala en avgift för säkerhetsutredningarna i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten. Därför är det motiverat att utvidga möjligheten att ge användarbehörighet även till ämbetsverk inom inrikesministeriets förvaltningsområde. Användarbehörighet ska ges exempelvis till Polisstyrelsen, alla polisinrättningars säkerhetschefer och deras ställföreträdare samt till personalplanerare och personalsakkunniga som svarar för rekrytering, för att minimera antalet interna säkerhetsutredningar inom förvaltningen och de kostnader som medförs av dem och för att uppgifterna i registret ska vara i effektivt internt bruk inom förvaltningen. Det är motiverat att ge myndigheter inom inrikesministeriets förvaltningsområde tillgång till en sådan anslutning med tanke på att antalet säkerhetsutredningar är så stort på grund av karaktären av dessa myndigheters uppgifter. Det är dock skäl att begränsa dessa personer till en mindre grupp.

51 §. *Kontroll av oförvitligheten och tillförlitligheten med hjälp av samkörning av personregister.* Enligt förslaget stryks ordet delregister i 1 mom., så att terminologin motsvarar ändringarna som har gjorts i lagen om behandling av personuppgifter i polisens verksamhet (761/2003).

60 §. *Avgifter för säkerhetsutredningar.* Bestämmelsen om att en avgift inte tas ut för genomförandet av en sådan säkerhetsutredning av person som den behöriga myndigheten gör på ansökan av en annan myndighet inom samma förvaltningsområde eller på ansökan av en läroanstalt upphävs i 2 mom. I och med att bestämmelsen upphävs gäller betalningsskyldigheten även myndigheter inom inrikesministeriets förvaltningsområde och läroanstalter.

1.2 Lag om ändring av 20 a § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet

20 a §. *Ändringssökande*. Det föreslås en ändring i 1 mom. Genom ändringsförfattning 891/2015 som trädde i kraft den 1 januari 2016 ändrades 7 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996) så att förvaltningsbeslut av en myndighet som är underställd statsrådet och av ett ministerium får överklagas hos förvaltningsdomstolen i stället för hos högsta förvaltningsdomstolen. Denna paragraf om ändringssökande ska ändras på motsvarande sätt. Förvaltningsbeslut som ministeriet fattat med stöd av lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet får därmed i fortsättningen överklagas hos förvaltningsdomstolen.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2017.

Polisstyrelsen har ålagt skyddspolisen att från och med ingången av 2016 sköta de uppgifter som hänför sig till begränsade säkerhetsutredningar. Det är motiverat att betalningsskyldigheten börjar gälla läroanstalter och myndigheter inom inrikesministeriets förvaltningsområde vid ingången av året, eftersom ändringen har en inverkan på de olika myndigheternas ekonomiplanering.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Bestämmelserna ska bedömas framför allt utgående från 10 § 1 mom. i grundlagen. I momentet tryggas vars och ens privatliv och krävs att närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter utfärdas genom lag. I sitt utlåtande om regeringens proposition till riksdagen om ändring av säkerhetsutredningslagen (GrUU 3/2014 rd - RP 57/2013 rd) hänvisade grundlagsutskottet till sitt tidigare utlåtande (GrUU 25/1998 rd, s. 2/I), enligt vilket grundlagens hänvisning till att skyddet för personuppgifter ska ordnas genom en lag förutsätter i enlighet med syftet med revideringen av de grundläggande fri- och rättigheterna att lagstiftaren bestämmer om den berörda rättigheten men att detaljerna i regleringen är beroende av dennes prövning.

Grundlagsutskottet har i synnerhet med hänsyn till sambandet mellan bestämmelserna och de grundläggande fri- och rättigheterna ansett att det är nödvändigt att det entydigt (GrUU 21/2001 rd, s. 4/I) eller annars exakt (GrUU 47/2001 rd, s. 3/II) framgår av lagen vilken myndighet som är behörig (GrUU 45/2001 rd, s. 5/I) och att villkoren för överföring av beslutanderätt formuleras exakt i lagen (GrUU 7/2001 rd, s. 4/II, se även GrUU 11/2002 rd, s. 6, GrUU 52/2001 rd, s. 5, GrUU 47/2002 rd, s. 4–5, GrUU 65/2002 rd, s. 4/II).

När den nuvarande lagen stiftades ansåg grundlagsutskottet att möjligheten att komma överens om överföring av uppgifter till en annan behörig myndighet har i lagförslaget begränsats till att den ena myndigheten gör en säkerhetsutredning eller en del av den, eller utfärdar intyg över säkerhetsutredningen i den andra myndighetens ställe i enskilda fall. Det är alltså inte fråga om en obegränsad överföring av behörighet, och dessutom framgår det av bestämmelsen vilka myndigheter som kan komma i fråga. Utskottet har ansett att ett sådant arrangemang är konstitutionellt sett acceptabelt när det krävs för ändamålsenligt utnyttjande av olika myndigheters resurser (GrUU 35/2008 rd, s. 2/II).

I den föreslagna lagen om ändring av säkerhetsutredningslagen preciseras bestämmelserna som gäller behöriga myndigheter. Detta är förenligt med grundlagsutskottets praxis.

Med stöd av vad som anförts ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om ändring av säkerhetsutredningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i säkerhetsutredningslagen (726/2014) 9 § 2 mom., 22 § 4 mom. och 60 § 2 mom. samt

ändras 9 § 1 mom., 24 §, 25 § 1 mom. 6 punkten, 36 § 1 mom. 3 punkten, 50 § 1 mom., det inledande stycket i 50 § 2 mom. samt 51 § 1 mom. som följer:

9 §

Behöriga myndigheter

Skyddspolisen fattar beslut om huruvida en säkerhetsutredning av person eller en säkerhetsutredning av företag ska göras, om inte huvudstaben med stöd av 3 mom. beslutar om huruvida en säkerhetsutredning ska göras. Uppdrag enligt denna lag kan vid skyddspolisen skötas av kontaktpersoner som anvisats av huvudstaben.

— —

24 §

Rätt för skyddspolisen att fatta beslut om nivån på en säkerhetsutredning av person

Trots vad som föreskrivs i 19 och 21 § kan skyddspolisen handlägga en ansökan om begränsad säkerhetsutredning som en normal säkerhetsutredning, om det behövs för att trygga statens säkerhet eller den allmänna säkerheten. I detta syfte kan skyddspolisen samköra identifieringsuppgifterna om den som utredningen gäller i det i 48 § avsedda registret över säkerhetsutredningar med skyddspolisens funktionella informationssystem.

Skyddspolisen kan handlägga en ansökan om normal säkerhetsutredning av person som begränsad säkerhetsutredning av person, om det är ändamålsenligt och en normal säkerhetsutredning inte behöver göras med hänsyn till statens säkerhet eller den allmänna säkerheten.

25 §

Informationskällor vid normal säkerhetsutredning av person

En säkerhetsutredning av person får bygga enbart på registeruppgifter som finns i

— —

6) undersöknings- och handräckningsregistret, registret för tillståndsärenden och registret för övervakningsärenden, vilka förs av staben för gränsbevakningsväsendet,

— —

36 §

Förutsättningar för säkerhetsutredning av företag

En säkerhetsutredning av företag får göras, om en utredning behövs för att bedöma företaget, när

— —

3) den myndighet som övervakar verksamheten begär en säkerhetsutredning om ett företag som bedriver verksamhet som avses i 21 § 1 mom. 5 eller 6 punkten eller som i egenskap av underentreprenör ska medverka i ett projekt där företaget eller dess arbetstagare har tillgång till de uppgifter eller tillträde till de lokaler eller områden som avses i de punkterna.

— —

50 §

Utlämnande av uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar

Skyddspolisen lämnar trots sekretessbestämmelserna med hjälp av teknisk anslutning uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar till huvudstaben. Huvudstaben får, på ett sätt som skyddspolisen godkänner, till tjänstemän som utsetts av försvarsmaktens enheter vidarebefordra uppgifter som behövs för bedömning av behovet att skaffa en säkerhetsutredning eller för behandling av vistelse- och besökstillstånd som avses i 15 § i lagen om försvarsmakten (551/2007).

Skyddspolisen får trots sekretessbestämmelserna på ett sätt som den godkänner med hjälp av teknisk anslutning lämna följande uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar till en av republikens presidents kansli, av riksdagens kansli, av ett ministerium eller av ett ämbetsverk inom inrikesministeriets förvaltningsområde utsedd tjänsteman för att behovet att skaffa en säkerhetsutredning ska kunna bedömas:

— —

51 §

Kontroll av oförvitligheten och tillförlitligheten med hjälp av samkörning av personregister

Skyddspolisen får samköra uppgifterna i registret över säkerhetsutredningar med uppgifter i informationssystemet för polisärenden samt med uppgifter om anhängiga brottmål och avgöranden i brottmål i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem i syfte att klarlägga om säkerhetsutredningar eller intyg som utfärdats över dem fortfarande ska få vara giltiga.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

På sådana ansökningar om säkerhetsutredningar som var anhängiga när lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser om avgifter för säkerhetsutredningar som gällde vid lagens ikraftträdande.

———

2.

Lag

om ändring av 20 a § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004) 20 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 731/2014, som följer:

20 a §

Ändringssökande

Beslut som den nationella säkerhetsmyndigheten fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

———————————————————————————————————————

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 25 augusti 2016

Statsminister

Juha Sipilä

Inrikesminister Paula Risikko

Bilaga
Parallelltext

1.

Lag

om ändring av säkerhetsutredningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i säkerhetsutredningslagen (726/2014) 9 § 2 mom., 22 § 4 mom. och 60 § 2 mom. samt

ändras 9 § 1 mom., 24 §, 25 § 1 mom. 6 punkten, 36 § 1 mom. 3 punkten, 50 § 1 mom., det inledande stycket i 50 § 2 mom. samt 51 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §	9 §
Behöriga myndigheter	*Behöriga myndigheter*
Skyddspolisen fattar beslut om huruvida en normal säkerhetsutredning av person eller en säkerhetsutredning av företag ska göras, om inte något annat föreskrivs nedan. Skyddspolisen gör en begränsad säkerhetsutredning av person, om en sådan behövs för att uppfylla en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet. Uppdrag enligt denna lag kan vid skyddspolisen skötas av kontaktpersoner som anvisats av huvudstaben.	*Skyddspolisen fattar beslut om huruvida en säkerhetsutredning av person eller en säkerhetsutredning av företag ska göras, om inte huvudstaben med stöd av 3 mom. beslutar om huruvida en säkerhetsutredning ska göras. Uppdrag enligt denna lag kan vid skyddspolisen skötas av kontaktpersoner som anvisats av huvudstaben.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
En av Polisstyrelsen utsedd enhet inom polisförvaltningen fattar beslut om huruvida en begränsad säkerhetsutredning av person ska göras, om inte något annat följer av 1 eller 3 mom.	*(2 mom. upphävs)*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
22 §	22 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Skyddspolisen ska i behövlig utsträckning informera den enhet inom polisförvaltningen som gör begränsade säkerhetsutredningar om ett beslut som avses i 1 mom.	*(4 mom. upphävs)*
24 §	24 §
Rätt för skyddspolisen att handlägga en begränsad säkerhetsutredning av person eller hänskjuta ansökan om en sådan	*Rätt för skyddspolisen att* ***fatta beslut om nivån på en säkerhetsutredning av person***
Trots vad som föreskrivs i 19 och 21 § kan skyddspolisen pröva en ansökan om begrän-	*Trots vad som föreskrivs i 19 och 21 § kan skyddspolisen handlägga en ansökan om be-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
sad säkerhetsutredning, om det är behövs för att trygga statens säkerhet eller den allmänna säkerheten. I detta syfte kan skyddspolisen samköra identifieringsuppgifterna om den som utredningen gäller i det i 48 § avsedda registret över säkerhetsutredningar med skyddspolisens funktionella informationssystem.	*gränsad säkerhetsutredning som en normal säkerhetsutredning, om det behövs för att trygga statens säkerhet eller den allmänna säkerheten. I detta syfte kan skyddspolisen samköra identifieringsuppgifterna om den som utredningen gäller i det i 48 § avsedda registret över säkerhetsutredningar med skyddspolisens funktionella informationssystem.*
Skyddspolisen kan hänskjuta en till skyddspolisen ställd ansökan om säkerhetsutredning av person för att handläggas som begränsad säkerhetsutredning av person till den enhet inom polisförvaltningen som sköter sådana ärenden, om det är ändamålsenligt och förutsatt att ärendet inte med hänsyn statens säkerhet eller den allmänna säkerheten behöver behandlas av skyddspolisen.	*Skyddspolisen kan handlägga en ansökan om normal säkerhetsutredning av person som begränsad säkerhetsutredning av person, om det är ändamålsenligt och en normal säkerhetsutredning inte behöver göras med hänsyn till statens säkerhet eller den allmänna säkerheten.*
25 §	25 §
Informationskällor vid normal säkerhetsutredning av person	*Informationskällor vid normal säkerhetsutredning av person*
En säkerhetsutredning av person får bygga enbart på registeruppgifter som finns i	*En säkerhetsutredning av person får bygga enbart på registeruppgifter som finns i*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
6) gränsbevakningsregistret, som förs av staben för gränsbevakningsväsendet	*6) undersöknings- och handräckningsregistret, registret för tillståndsärenden och registret för övervakningsärenden, vilka förs av staben för gränsbevakningsväsendet,*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
36 §	36 §
Förutsättningar för säkerhetsutredning av företag	*Förutsättningar för säkerhetsutredning av företag*
En säkerhetsutredning av företag får göras, om en utredning behövs för att bedöma företaget, när	*En säkerhetsutredning av företag får göras, om en utredning behövs för att bedöma företaget, när*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
3) den myndighet som övervakar verksamheten begär en säkerhetsutredning om ett företag som bedriver verksamhet som avses i 21 § 1 mom. 3 och 4 punkten eller som i egenskap av underentreprenör håller på att medverka i ett projekt där företaget eller dess arbetstagare har tillgång till de uppgifter eller	*3) den myndighet som övervakar verksamheten begär en säkerhetsutredning om ett företag som bedriver verksamhet som avses i 21 § 1 mom. 5 eller 6 punkten eller som i egenskap av underentreprenör ska medverka i ett projekt där företaget eller dess arbetstagare har tillgång till de uppgifter eller till-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
tillträde till de lokaler eller områden som avses i de punkterna.	*träde till de lokaler eller områden som avses i de punkterna.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
50 §	50 §
Utlämnande av uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar	*Utlämnande av uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar*
Skyddspolisen lämnar trots sekretessbestämmelserna med hjälp av teknisk anslutning uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar till huvudstaben *och till den enhet som Polisstyrelsen utsett att göra begränsade säkerhetsutredningar.* Huvudstaben får, på ett sätt som skyddspolisen godkänner, till tjänstemän som utsetts av försvarsmaktens enheter vidarebefordra uppgifter som behövs för bedömning av behovet att skaffa en säkerhetsutredning eller för behandling av vistelse- och besökstillstånd som avses i 15 § i lagen om försvarsmakten (551/2007).	*Skyddspolisen lämnar trots sekretessbestämmelserna med hjälp av teknisk anslutning uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar till huvudstaben. Huvudstaben får, på ett sätt som skyddspolisen godkänner, till tjänstemän som utsetts av försvarsmaktens enheter vidarebefordra uppgifter som behövs för bedömning av behovet att skaffa en säkerhetsutredning eller för behandling av vistelse- och besökstillstånd som avses i 15 § i lagen om försvarsmakten (551/2007).*
Skyddspolisen får trots sekretessbestämmelserna på ett sätt som den godkänner med hjälp av teknisk anslutning lämna följande uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar till en av riksdagens kansli *eller* ett ministerium utsedd tjänsteman för att behovet att skaffa en säkerhetsutredning ska kunna bedömas:	*Skyddspolisen får trots sekretessbestämmelserna på ett sätt som den godkänner med hjälp av teknisk anslutning lämna följande uppgifter ur registret över säkerhetsutredningar till en av republikens presidents kansli, av riksdagens kansli, av ett ministerium eller av ett ämbetsverk inom inrikesministeriets förvaltningsområde utsedd tjänsteman för att behovet att skaffa en säkerhetsutredning ska kunna bedömas:*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
51 §	*51 §*
Kontroll av oförvitligheten och tillförlitligheten med hjälp av samkörning av personregister	*Kontroll av oförvitligheten och tillförlitligheten med hjälp av samkörning av personregister*
Skyddspolisen får samköra uppgifterna i registret över säkerhetsutredningar med uppgifter i *delregistren* i informationssystemet för polisärenden samt med uppgifter om anhängiga brottmål och avgöranden i brottmål i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem i syfte att klarlägga om säkerhetsutredningar eller intyg som utfärdats över dem fortfarande ska få vara giltiga.	*Skyddspolisen får samköra uppgifterna i registret över säkerhetsutredningar med uppgifter i informationssystemet för polisärenden samt med uppgifter om anhängiga brottmål och avgöranden i brottmål i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem i syfte att klarlägga om säkerhetsutredningar eller intyg som utfärdats över dem fortfarande ska få vara giltiga.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
60 §	60 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Avgift tas inte ut för genomförande av en sådan säkerhetsutredning av person som den behöriga myndigheten gör på ansökan av en annan myndighet inom samma förvaltningsområde eller på ansökan av en läroanstalt.	*(2 mom. upphävs)*
	_____
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	_____
	På sådana ansökningar om säkerhetsutredningar som var anhängiga när lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser om avgifter för säkerhetsutredningar som gällde vid lagens ikraftträdande.

2.

Lag

om ändring av 20 a § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004) 20 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 731/2014, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
20 a §	20 a §
Ändringssökande	*Ändringssökande*
Beslut som den nationella säkerhetsmyndigheten fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos *högsta* förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).	Beslut som den nationella säkerhetsmyndigheten fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 .